

Arrest

nr. 184 132 van 21 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Tikrit in de provincie Salah ad Din Provincie te Irak op 7 juli 1991. U heeft heel uw leven in het ouderlijk huis gewoond. Tot 1995 of 1996 was dit in Tikrit en daarna in Bagdad en rond 2006 heeft u zich opnieuw in Tikrit gevestigd. Op 14 juni 20014, vier dagen na de inval van Daesh (ISIS/ISIL/IS) in Tikrit bent u met uw ouderlijk gezin naar Kirkook gevlucht. U heeft daar vervolgens verbleven in een huurhuis tot u Irak verlaten heeft op 30 juli 2015. U bent van de soennitische geloofsstrekking en u bent Arabier, behorend tot de stam (ashira) Albu Shammar.

Uw vader is heel zijn leven leerkracht geweest en inmiddels met pensioen. Uw ouders zijn gescheiden en uw moeder is via Libanon in de Verenigde Staten terechtgekomen, waar ze sedert 2006 of 2007 haar

duurzaam verblijf heeft. Uw vader is hertrouwd in 2008. Uw stiefmoeder is ook een gepensioneerde leerkracht. Momenteel wonen ze samen in de plaats Samsun in Turkije. Gezamenlijk beschikken ze over een Iraaks staatspensioen van omgerekend 1.200 US dollar. Het geld wordt via vrienden in Irak aan hen overgemaakt via Western Union.

U heeft drie zussen en twee broers. Al uw zussen zijn getrouwd en wonen in Bagdad. Uw oudste broer woont met zijn gezin in Egypte sedert september 2015. Uw andere broer is in Irak gebleven om zijn studies aan de universiteit af te maken.

U heeft uw middelbare schoolopleiding doorlopen in Bagdad. Vanaf 2008 bent u in Tikrit gaan werken voor een kledingzaak. Vanaf 2010 heeft u uw eigen kledingzaak uitgebaat. U had één werknemer in dienst. U bestelde uw verkoopwaar via het internet in Bagdad en die werden tot aan uw winkel in Tikrit geleverd.

Op 10 juni 2014 is Daesh Tikrit binnengevallen. Vrijwel direct heeft men een bloedbad aangericht onder soldaten die waren gestationeerd op de militaire basis met de naam Speicher. Een deel van de gevangen genomen soldaten werden bij uw woonwijk geëxecuteerd.

Op 14 juni 2014 bent u vervolgens gevlucht naar Kirkook. U heeft hier tot 30 juli 2015 verbleven. Daarna bent u naar Turkije gevlucht via de luchthaven van Suleimaniya in Iraaks Koerdistan. U bent van Turkije naar Griekenland gereisd, om via de Balkanroute in België aan te komen op 30 augustus 2015. Op 31 augustus 2015 heeft u asiel aangevraagd in België.

In juni 2016 werd uw broer beschoten bij een nep checkpoint dat bemand was met leden van een sjiiitische militie. Nadat hij tegen hen vertelde dat hij van Tikrit was, wilde ze hem ontvoeren en hij heeft zich daar tegen verzet.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende originele documenten neer: uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, een medisch attest van een Belgische arts. Van de volgende documenten legde u kopieën neer: de rantsoenkaart van uw vader, de woonstkaart van uw vader, de identiteitskaart van uw broer, foto's van uw broer, foto's van uw winkel en van een beschadigd gebouw, een afprint van facebook met commentaar over hetgeen uw broer is overkomen. Op 9 september 2016 heeft u via e-mail nog twee foto's en een filmpje van u in Kirkook neergelegd.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. U heeft te kennen gegeven dat Tikrit in de provincie Salah ad Din uw meest recente gewoonlijke verblijfplaats is en dat u na de komst van Daesh bent gevlucht naar Kirkook (gehoorverslag CGVS, dd. 6/9/2016, p. 3). U bent er echter niet in geslaagd om uw verklaringen rond uw recentelijke herkomst aannemelijk te maken. Nochtans is dit noodzakelijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan uw vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich zouden hebben voorgedaan, of die u verklaarde in de toekomst te vrezen, niet aangetoond worden. Hoewel het CGVS op basis van uw verklaringen niet betwist dat u in Tikrit bent geboren en daar lange tijd heeft gewoond, wist u het CGVS er niet van te overtuigen dat u in Tikrit verbleef in de periode tot 14 juni 2014, de dag dat u beweert de stad te zijn ontvlucht en u zich zou hebben gevestigd in Kirkook (CGVS, p. 11-14). Het CGVS heeft immers gegronde redenen om aan te nemen dat u Tikrit al lang daarvoor heeft verlaten. Bijgevolg kan er, bij afwezigheid van voldoende geloofwaardige elementen, geen nood aan internationale bescherming worden vastgesteld.

Eerst en vooral bent u bijzonder vaag over de gebeurtenissen in Tikrit in de periode dat Daesh de stad innam. De beperkte informatie die u wel wist te geven is op essentiële punten tegenstrijdig met de informatie die het CGVS ter beschikking heeft. Zo verklaarde u dat Daesh Tikrit binnenviel op 10 juni 2014 (CGVS, p. 11), terwijl dit in werkelijkheid op 11 juni 2014 was (zie blauwe map: Tikrit Iraq's

Abandoned City). Toen u werd gevraagd naar meer verduidelijking van de gebeurtenissen rond het moment dat Daesh de stad Tikrit innam, verklaarde u dat Daesh vanuit één kant de stad binnentrok met heel veel strijders. Ze zouden eerst het stadscentrum hebben ingenomen en van daaruit de andere wijken. Er zou daarbij geen verzet zijn geweest volgens u, want de politie en het leger hadden de stad al lang verlaten (CGVS, p. 12). Volgens de bronnen van het CGVS is Daesh vanuit vier kanten de stad ingetrokken en vonden er wel degelijk gevechten plaats. Een politiebureau werd daarbij in brand gestoken (zie blauwe map: Iraq crisis Militants seize Tikrit after Mosul). Bovendien werd de stad ingenomen door slechts 30 Daesh strijders met 7 voertuigen. Hoewel enkele burgers uit Tikrit zich hebben aangesloten bij Daesh is er geen enkele tot emir benoemd van de stad (zie blauwe map: Tikrit Iraq's Abandoned City). U verklaarde daarentegen dat uw buurman zich bij Daesh had aangesloten en uiteindelijk zelf emir geworden was (CGVS, p. 11). Uw verklaringen geven niet het minste bewijs dat u aanwezig was in de stad Tikrit op het moment dat Daesh de stad binnen viel.

Voorts zijn ook uw verklaringen rond de gebeurtenissen van het bloedbad bij Camp Speicher ongeloofwaardig. U verklaarde dat een deel van de gevangen genomen kadetten uit Camp Speicher naar uw wijk, pal in het centrum van Tikrit, werden overgebracht en daar werden geëxecuteerd. Een deel werd levend begraven en een ander deel werd in de Tigris gegooid (CGVS, p. 11). Er bestaan echter geen berichten van kadetten die levend werden begraven. Er zijn berichten van omwonenden die zo dicht bij een locatie van een massagraf woonden dat ze het afvuren van de schoten hebben gehoord (zie blauwe map: Tikrit Iraq's Abandoned City), echter is dit buiten de stad en nabij het water paleis van Saddam Hussein gebeurd (zie blauwe map: HRW 26/6/2014, Iraq ISIS Execution Site Located). Dit is in tegenstelling tot uw verklaring waar er een slachtpartij in uw woonwijk, midden in het stadscentrum, zou hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 11). Doorheen uw verklaringen geeft u te kennen dat u getuige bent geweest van de slachting, maar op geen enkel moment toont u zich erdoor geschokt, noch weet u er gedetailleerd en doorleefd over te vertellen.

Daarna bent u richting Kirkook vertrokken samen met uw ouderlijk gezin. Ook hiervan geeft u een zeer vaag relaas en ook hier zijn er op essentiële punten tegenstrijdigheden met informatie uit betrouwbare internationale bronnen. U meldt geen enkel incident of moeilijkheid tussen het moment dat u Tikrit zou hebben verlaten en uw aankomst in Kirkook. Bij uw aankomst in Kirkook liep u wat rond met het gezin en vond u dezelfde dag nog een huurhuis (CGVS, p. 11-14). Nochtans was ISIS in de periode dat u naar Kirkook vluchtte ook al aan een opmars bezig richting die stad (zie blauwe map: ISW Situation Report June 12-14 2014). Op 13 juni vonden er beschietingen plaats van Daesh op stellingen van de Peshmerga rond de stad Kirkook. Bovendien hebben de Peshmerga en de Asayish checkpoints van het Iraakse leger overgenomen na hun vertrek uit de regio (zie blauwe map Ekurd daily 13/6/2014, Islamist shelling Kurdish Peshmerga-controlled areas south of Kirkuk). Het is bijzonder frappant dat u, ondanks de berichten over vele checkpoints, gebrek aan woonruimte in Kirkook en de angst bij de Koerden voor soennitische Arabieren (zie blauwe map: The New York Times 20/9/2014, Back and Forth Wearily Across the ISIS Border), u geen enkel probleem ondervond. Op 16 juni 2014 meldt de lokale krant van Kirkook, Kirkuk Now, dat honderden families Tikrit zijn ontvlucht nadat twee dagen eerder, dus op 14 juni 2014, de Iraakse overheid is begonnen met luchtaanvallen op posities van Daesh in de stad (zie blauwe map: Kirkuk Now 16/6/2014, Refugees from Tikrit Flee to Kirkuk). De luchtaanvallen vonden plaats op dezelfde dag dat u Tikrit zou zijn ontvlucht, maar u maakt daar geen enkele melding van. Nochtans wordt dit aangegeven als de reden dat veel mensen Tikrit zijn ontvlucht rond de periode dat u ook de stad zou hebben verlaten. Gevraagd naar een exacte beschrijving van de checkpoint die u heeft gepasseerd om Kirkook binnen te kunnen komen, blijft u zeer vaag en veranderde u uw verklaringen meermaals. Eerst mocht u niet doorrijden bij een checkpoint (CGVS, p. 12), dan mocht u wel doorrijden nadat uw papieren waren geverifieerd en was het checkpoint gewoon een slagboom (CGVS, p. 13). Toen u werd geconfronteerd met het weinig geloofwaardige karakter van uw verhaal veranderde u uw verklaring en was er ook een poort bij de checkpoint (CGVS, p. 14). Toen u werd gevraagd om heel specifiek te zijn en alle details te vermelden, veranderde u wederom uw verklaringen. Nu werd de auto geïnspecteerd met honden en was de poort eigenlijk een muur en had de checkpoint ook een dak (CGVS, p. 14). Uit bronnen ter beschikking van het CGVS blijkt dat er meerdere checkpoints zijn en dat toegang tot de stad Kirkook enkel kan op basis van een sponsorschap. Iemand uit Kirkook moet garant staan en dit proces duurt gewoonlijk twee dagen, de sponsor moet de familie in kwestie ook aan de checkpoint ophalen (zie blauwe map: Kirkuk Access Mapping Workshop). Dit is geenszins een nieuw fenomeen, al geruime tijd is er een sponsor nodig voor Arabieren om zich te kunnen vestigen in het gebied onder de controle van de Koerden, waaronder Kirkook (zie blauwe map: Operational Guidance Note Iraq 31/12/2013; UNHCR IDP Operational Update October 2014). Heel anders dan uw verklaring, waarbij de strenge maatregelen pas zouden zijn ingevoerd nadat u zich al in Kirkook zou hebben gevestigd (CGVS, p. 13).

Daarnaast blijkt dat soennitische Arabieren die geassocieerd kunnen worden met steun aan Daesh in het geheel geen toegang krijgen tot Kirkook (zie blauwe map: Iraq's Displacement Crisis, Security and

Protection). U geeft zelf al aan dat uw stam de Albu Shammar ervan wordt verdacht banden te hebben met Daesh (CGVS, p. 19). Op zich is dit niet verwonderlijk gezien de reputatie van uw stam als geprivilegieerd onder het Baathregime van Saddam Hussein en nauw betrokken bij de eerste terreurgolf in Mosul in 2004 (zie blauwe map: *The Civil Wars of Iraq's Sunni Tribes, Fault Line within 8 Sunni Tribes and Sub-Tribes 2003-2016*). Het is dan ook bijzonder ongeloofwaardig dat u zo gemakkelijk toegang zou hebben gekregen tot Kirkook. Bovendien minimaliseert u de geprivilegieerde rol die uw stam genoot in de tijd van Saddam Hussein. U stelt dat enkel de directe familieleden van Saddam uit de regio Al Ouja hoge posten hadden binnen het overheidsapparaat (CGVS, p. 6). Uw gebrek aan medewerking om meer duidelijkheid te verschaffen over de exacte rol van uw familie ten tijde van het Baathregime onder Saddam Hussein ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid des te meer.

Vervolgens merkt u op dat uw vluchtmotieven zijn gebaseerd op uw vrees voor de volksmilitie Al Hasd Al Shaabi, een koepelorganisatie van ruim 40 voornamelijk sjiitische milities onder het beheer van de Iraakse autoriteiten (zie blauwe map: *Popular Mobilization Forces*). Volgens u zouden uw stam, de Albu Shammar en de stammen Albu Ajeel en Albu Nasser, met wraakacties zijn bedreigd. Uw stam zou beschuldigd zijn van deelname aan het bloedbad van Camp Speicher en collaboratie met Daesh (CGVS, p. 19). Uw verklaringen zijn echter volledig in tegenstrijd met informatie uit betrouwbare internationale bronnen, enkel de stammen Albu Ajeel en Albu Nasser worden in verband gebracht met collaboratie met Daesh, en enkel de Albu Ajeel stam wordt ervan verdacht te hebben deelgenomen aan het bloedbad van Camp Speicher. Overigens worden de Albu Ajeel stamleden die onomwonden kunnen bewijzen dat ze niet hebben gecollaboreerd met Daesh niet gevisieerd (zie blauwe map: *Musings on Iraq, Life in Iraq's Tikrit returns to normal*). Niet enkel de milities onder Al Hasd Al Shaabi zijn betrokken bij wraakacties op de Albu Ajeel stam, de soennitische Al Jabour stam is eveneens erbij betrokken (zie blauwe map: *Musings on Iraq, Albu Ajeel points to tribal disputes in post-IS Iraq*). Aangezien u van de Albu Shammar stam bent, heeft u geen vervolging te vrezen op basis van uw stamaffiliatie. Bovendien verklaart u nooit persoonlijk bedreigd te zijn geweest (CGVS, p. 19). Bijgevolg is er geen enkele reden om aan te nemen dat u ooit, omwille van uw stamaffiliatie of uw soennitische achtergrond, een vrees voor vervolging dient te koesteren in de zin van de Conventie van Genève, noch dat u op enig moment een persoonlijke risico loopt op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw documenten kunnen alleen ter ondersteuning dienen om de feitelijkheid van uw asielrelaas te staven. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, hebben deze documenten geen bewijskracht. Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland (zie administratief dossier, COI Focus Irak: *Corruptie en documentenfraude*). Uit de foto's en het filmpje dat u heeft neergelegd kan niet eenduidig worden vastgesteld dat u werkelijk in Kirkook verbleef op het tijdstip en de omstandigheden die u in uw asielrelaas aanhaalt. Het is zelfs op geen enkele manier mogelijk om eenduidig vast te stellen dat het hier werkelijk gaat om Kirkook.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker wijst erop dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat hij afkomstig is uit Tikrit en meent dat aangezien hij in de onmogelijkheid is zich elders te (her)vestigen, hetgeen volgens hem niet wordt tegengesproken in de bestreden beslissing, zijn vrees voor vervolging dient te worden onderzocht met het oog op zijn afkomst uit Tikrit. Hij meent verder dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten aanzien van Irak gezien de oorlog in de provincie tussen IS en de door de Iraakse overheid

gesteunde sjjiitische milities. Verzoeker benadrukt dat de stad Tikrit is gelegen in de provincie die grenst aan de provincies Mosul en Ta'Amin, waar een open strijd plaatsvindt tussen de reguliere strijders, de sjjiitische milities en IS.

Verder stelt verzoeker dat hij in juni 2014 aanwezig was in Tikrit en dat hij een rechtstreekse getuige is van de aanval op kamp Speicher en van de inval van IS. Hij heeft mensen zien vermoord worden door IS en andere burgers zich bij IS zien aansluiten. Na vier dagen kon hij de stad ontvluchten. Hij wijst erop dat zijn gezin over verschillende landen is verspreid en dat hij hulp van tantes en andere burgers heeft gekregen om zich tijdig in Kirkook te kunnen vestigen. Volgens hem had hij geen toekomst in Kirkook, niet enkel omdat zijn verblijf daar *"enkel maar tijdig"* werd aanvaard, maar ook omdat de spanningen tussen de verschillende gemeenschappen, waaronder in hoofde de Koerden, heel moeilijk verdraagbaar zijn geworden. Hij was *"in de slop: hij kon in Kirkook niet verblijven, maar kon naar Tikrit niet terugkeren wegens een gegronde vrees voor vervolgingen"*.

Voorts voert verzoeker aan dat verweerder het uit artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet voortvloeiende vermoeden niet op een draagkrachtige wijze tegenspreekt. Hij meent dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Vervolgens stelt verzoeker dat niet wordt bewezen dat hij zich elders in Irak zou kunnen vestigen en dat moet worden vastgesteld dat hij deze mogelijkheid niet heeft. *"gezien de oorlog die er heerst en de gewelddadige strijden en akte barbaarsheid die er plaats vinden zowel door soennitische groeperingen, waaronder I.S., als door de sjjiitische groeperingen, loopt verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet."*

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 en 13 van het EVRM en van artikel 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker stelt dat de *protection officer* hem verwijt algemene informatie te geven, maar geen rekening houdt met het feit dat hij op het moment van de inval van IS was verborgen in zijn winkel. Hij wijst erop dat hij geen strijder is en niet deelnam aan de verdediging van Tikrit. Hij heeft te goeder trouw enkel verteld wat hij heeft gehoord en wat hij kon zien vanuit zijn winkel. *"Als een extremistische groepering zoals I.S. een stad binnenkomt en er begint te gillen, te schieten en mensen te vermoorden is de reflex van een persoon niet om op straat te gaan op zoek naar concrete en in live informatie!"* Hij acht het voorts onredelijk om zijn recent verblijf in Tikrit als onaannemelijk te beschouwen omdat hij de feiten op 10 juni 2014 plaatst, een datum die overeenkomt met de overwinning van Daesh op de Iraakse reguliere macht en de inval van de provincies Mosul en Salah Ad Din, waarvan hij afkomstig is. Deze datum heeft voor hem dus een concrete en reële betekenis. Hij benadrukt dat de inval van IS in zijn regio van herkomst meer in de tijd kan zijn gespreid, hoewel het rapport en de media dit situeren op 11 juni 2014. Verzoeker vindt verweerders appreciatie veel te streng en zonder rekening te houden met de context van de machtsovername van IS in de regio.

Vervolgens herhaalt verzoeker dat hij op het moment van de inval op zijn werk was en dat het voor hem onmogelijk was om persoonlijk alle kanten van de stad te zien vanwaar een aanval komt. Hij heeft verteld wat hij meemaakte op de plaats waar hij op dat moment was. Hij meent dat hij en de *protection officer* elkaar blijkbaar slecht hebben begrepen: *"Daar waar de protection officer informatie wou verkrijgen over de kanten van Tikrit via de welke Daesh binnen is gevallen, heeft verzoeker de vraag in een andere zin begrepen. Hij legt duidelijk uit dat alles gebeurt (sic) is in één zelfde aanval en dat, ééns de strijders binnen waren, ze de verschillende strijken (sic) hebben aangevallen."* Hij benadrukt dat heeft gesproken over gevechten en verzet toen IS Tikrit is binnengevallen. Hij bedoelde dat vele politiemannen en militairen de stad al hadden verlaten en dat, in vergelijking met de gewelddadige inval van IS, het verzet van de overblijvende politiemannen van het politiekantoor vlak bij het provinciegebouw niet verbijsterend was en gedoemd was om te mislukken.

Over de aanval op kamp Speicher voert verzoeker aan dat verweerder zijn verklaringen niet op een objectieve wijze analyseert. *"Deze verklaringen zijn niet in strijd (sic) met de beschikbare informatie de welke het bestaan van een massagraf en het gooien van lijken in de Tigris bevestigen. Inderdaad, verzoeker heeft het woord "levend" gebruikt, maar dit kan redelijk aangenomen worden als een vertalingsfout en/of een foutieve uitspraak."* Hij meent ook dat de *protection officer* de plicht had om

meer vragen te stellen, zeker wanneer de gegeven informatie strijdig blijkt te zijn met de beschikbare informatie. *“De protection officer is niet teruggekomen op deze gegeven. Het is dan ook te kwade trouw dat ze dat later, in de beslissing en zonder aan verzoeker de kans te geven hieromtrent de nodige verklaringen te geven, als “bewijs” gebruikt om te beweren dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt recent te zijn gebleven in Tikrit.”* Voorts meent verzoeker dat niet kan worden bewezen dat de media en de rapporten alle gruwelijkheden en gevechten en gevechtsplaatsen hebben meegedeeld, zodat er twijfel bestaat over de uitwendige kennis van verweerder over de aanval op kamp Speicher. Hij wijst erop dat het verweerders plicht is aangepaste vragen te stellen tijdens het gehoor. Verzoeker stelt vast dat verweerder zich tevreden heeft gesteld met verzoekers verklaringen zonder er dieper op in te gaan en zonder de mogelijkheid te hebben gegeven aan verzoeker om zijn verklaringen te verduidelijken.

Vervolgens stelt verzoeker dat zijn verklaringen betreffende zijn verblijf in Kirkook eenduidig zijn en dat hij zich op geen enkel moment tegenspreekt. Het loutere feit dat zijn persoonlijk relaas, zijn persoonlijk beleefd evenement niet overeenkomt met de algemene informatie van verweerder betreffende de algemene situatie in een regio van Irak, is volgens hem onvoldoende om zijn verklaringen als ongeloofwaardig te beschouwen. *“Sommige nemen veel afstand met de feiten wanneer ze deze vertellen, ander herleven deze helemaal en verklaren ze dan met zeer veel emotie. Tussen beide zijn er duizenden verschillende manieren zijn eigen verhaal te vertellen. Hiermee dient rekening te worden gehouden voor de beoordeling van de verklaringen van een kandidaat-vluchteling.”* Verzoeker meent dat de *protection officer* niet de te verwachten objectiviteit heeft gehandhaafd tijdens het gehoor en dat verweerder bevooroordeeld was. Hij wijst erop dat het de taak is van de *protection officer* om verklaringen te vragen indien hij bepaalde feiten van de zaak niet begrijpt. Hij mag echter tijdens het gehoor geen waardeoordeel vormen van de feiten die verzoeker vertelt. Hij benadrukt dat de subjectieve appreciatie van de *protection officer* en diens redenen worden tegengesproken door het gehoorverslag waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker wel op een concrete manier de nodige uitleg heeft kunnen geven. Hij wijst er ook op dat hij tijdens het gehoor aan de *protection officer* liet weten dat de manier van vragen stellen hem in de war bracht, doch dat de *protection officer* naliel zijn gehoor te veranderen en steeds open en vage vragen bleef stellen.

Betreffende de feiten van vervolging door de militie Al Hashd al Shaabi volhardt verzoeker in zijn verklaringen: *“alle soennitische stammen afkomstig uit Tikrit worden door de sjiitische milities bedreigd wegens hun soennitische achtergrond (p. 20).”* Hij wijst erop dat hij tot een soennitische stam behoort en dus met reden de aanwezigheid vreest van de sjiitische militie. *“De verklaringen betreffende de wraakacties moeten in het context van het sektarisch geweld in het kader van het binnenlands gewapend conflict in Irak beoordeeld worden. De soennitische stammen worden degelijk bedreigd en vervolgd door de sjiitische milities die hen beschuldigen van vermoedde (sic) banden met I.S. en ten gevolge verantwoordelijk beschouwen van de barbaarsheid van IS.”* Hij meent dat verweerder zijn verklaringen te streng heeft beoordeeld. Volgens hem herneemt verweerder letterlijk zijn verklaringen zonder ze te begrijpen in de Iraakse context en zonder bijkomende vragen ter verduidelijking te stellen, die noodzakelijk bleken *“aangezien verwerende partij blijkbaar de verklaringen van verzoeker op vele punten niet inzag.”*

Vervolgens stelt verzoeker dat hij afkomstig is uit de provincie Salah ad Dinn, in het noorden van Irak, hetgeen door verweerder niet wordt betwist. Hij stelt tevens dat het gewapend conflict aldaar onbetwistbaar is. Hij meent dat hij in zijn hoedanigheid van soennitische Arabier een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet nu de sjiitische milities overal in Irak in de huidige context van sektarisch geweld straffeloos moorden, vervolgen, bedreigen, ontvoeren, aanslagen plegen *et cetera*. Hij meent bovendien een reëel risico op ernstige schade te lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet omwille van een willekeurig conflict in het kader van het onbetwiste binnenlands conflict. Deze reële risico's op ernstige schade werden volgens hem niet onderzocht door verweerder.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een rapport van ISW (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij in Tikrit verbleef toen Daesh er binnenviel en wijst tevens op problemen met de sjiitische milities omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde verblijf in Tikrit tot 14 juni 2014, gelet op (a) zijn vage en met de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') tegenstrijdige verklaringen over de gebeurtenissen in Tikrit in de periode dat Daesh de stad innam, (b) zijn ongeloofwaardige verklaringen over de gebeurtenissen van het bloedbad bij kamp Speicher, (c) zijn vage en met de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijf in Kirkook, en (d) de ongeloofwaardigheid dat hij, als lid van de stam Albu Shammar, dermate gemakkelijk toegang zou hebben gekregen tot Kirkook, (ii) zijn verklaringen over de bedreigingen door de sjiitische militie Al Hashd Al Shaabi tegenstrijdig zijn met de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), en (iii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt niet dat er tijdens het gehoor sprake zou zijn van verkeerd begrepen uiteenzettingen of van vertaalproblemen. Noch verzoeker, noch zijn raadsman maakten hiervan enige melding tijdens het gehoor. Verzoeker brengt verder geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Er dient tevens op gewezen dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te "sturen". Waar verzoeker aanvoert dat aangepaste vragen dienden te worden gesteld, laat hij na *in concreto* uiteen te zetten waar of wanneer volgens hem welke vragen dienden te worden gesteld. Waar verzoeker stelt dat het weergeven van gebeurtenissen door verschillende personen op een verschillende manier kan gebeuren, laat hij opnieuw na *in concreto* uiteen te zetten op welke zijn eigen uiteenzetting van de beweerde feiten volgens hem zou moeten worden beoordeeld en aan welke kant van het emotionele spectrum (met veel afstand, dan wel met veel emotie) hij zijn relaas heeft gebracht.

Waar verzoeker aanvoert dat hij op het moment van de inval van IS in Tikrit zich verborgen hield in zijn winkel, zodat hij enkel kon weten wat hij heeft gehoord en wat hij kon zien vanuit zijn winkel, komt hij niet verder dan het opwerpen van een loutere *post factum*-verklaring. Daarenboven blijken verzoekers verklaringen over deze inval niet enkel vaag, maar tevens tegenstrijdig met de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Dat hij niet kon zien dat de inval in Tikrit plaatsvond vanuit verschillende kanten, doet geen afbreuk aan het feit dat zijn antwoord tijdens zijn gehoor dat IS langs één kant de stad binnenviel met veel strijders niet overeenstemt met de werkelijkheid. Voorts verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor wel degelijk dat er geen verzet was omdat de politie en het leger de stad al lang hadden verlaten (gehoorverslag CGVS, p. 12). Hierbij dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich, zoals het feit dat verzoeker de inval van IS in Tikrit foutief op 10 juni 2014 situeerde, kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Betreffende de gebeurtenissen in kamp Speicher, komt verzoeker niet verder dan de *post factum*-verklaring dat het woord "levend" een vertaalfout en/of een foutieve uitspraak zou zijn. Waar hij aanvoert dat de *protection officer* meer of bijkomende vragen diende te stellen, dient erop gewezen dat het noch aan verweerder, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Waar hij stelt dat niet kan worden bewezen dat de informatie in de media en in rapporten over de aanval op kamp Speicher volledig is, komt hij niet verder dan het bekritisieren van de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) zonder dat hij enig stuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist, achterhaald of onvolledig zou zijn. Het bij het verzoekschrift gevoegde rapport (stuk 3) bevat immers geen informatie betreffende de aanval op kamp Speicher.

Betreffende zijn beweerde vlucht naar en verblijf in Kirkook, komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan te stellen dat zijn verklaringen eenduidig zijn en dat hij zichzelf niet tegensprekt. Waar hij stelt dat hij Kirkook kon binnenkomen met de hulp van tantes en andere burgers, dient vastgesteld dat verzoeker tijdens gehoor verklaarde dat het sponsorschap en de strenge maatregelen voor binnenkomst in Kirkook zoals deze blijken uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') werden ingevoerd nadat hij zich in Kirkook vestigde, terwijl uit voormelde informatie blijkt dat dit reeds geruime tijd eerder het geval was.

Betreffende zijn vrees voor de sjiiitische militie Al Hashd Al Shaabi, komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan te volharden in zijn verklaringen en te wijzen op de algemene context van het sektarisch geweld in Irak, terwijl uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat verzoeker geen vervolging dient te vrezen vanwege voormelde militie omwille van het feit dat hij behoort tot de stam Albu Shammar. Verzoeker laat na *in concreto* uiteen te zetten waar of op welke wijze volgens hem geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met het sektarisch geweld in Irak bij de beoordeling van zijn concrete vrees.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 3) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Iraakse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij tot juni 2014 in Tirkut verbleef of nadien in Kirkook zou hebben verbleven tot zijn vertrek naar Europa, noch in een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Irak in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde verblijf in Tikrit tot juni 2014 en zijn verblijf nadien in Kirkook tot zijn vertrek naar Europa aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER